

HACI MUHARREM HİLMÎ EFENDİ (1294-1384 H/1878-1964) -1-

(...dünden devam)

Elâzığ'ın 15 km. güney batısında bulunan merkez köylerinden Sarılı'da TEKEV denilen bahçede doğdu. 8-10 yaşlarında iken âilesiyle Gurbet Mezra'asına göçtüler. Her çocuk gibi o da kırlarda gezdi, koyunlarını güddü. Arkadaşlarıyla beraber koyun güderken onar tane İhlâs okur, dağın başında oturup "hû" çekerek gezgin dervişlerin zikirlerini taklidederlerdi. İşte bu zikirleri esnasında oracıkta zuhur eden, çocuklara ileride ne olacakları hakkında bazı bilgiler veren bir ihtiyâr, Muharrem'in de okuyup ilerleyeceğini, kendisinin adının da Ahmet Zeyneddîn olduğunu söyleyip kayboldu. Kendisi bu olayı anlatırken: "İşte biz, ilk feyzimizi Ahmet Zeyneddîn'den aldık" derdi.

Ebeveyniyle beraber Sofular Köyüne gelen H. Muharrem Efendi, çocuk denecek yaşta Kadirî ve Nakşî şeyhi Hacı Ömer Hüdâyî Babaya bağlandı.

İntisabından sonra kendisinde büyük değişiklikler gören Muharrem, çeşitli rûhânî haller geçirmeğe başladı. Artık nerede ve ne zaman olursa olsun, şeyhi aklına düştü mü derhal ona koşar; 20 km. mesafedeki şeyhini gördükten sonra evine dönerdi. Hayatında geçen bütün olayları bir kâğıda yazıp şeyhine verdi, Hacı Ömer Baba da o kâğıdı, gelenler okuyup teslimiyyeti ve edebi öğrensinler diye önünde oturduğu duvara astı. İşte bu teslîmiyyetiyle Şeyhinin sır kâtibi olma şerefine erdi. Bu durumunu şu beytiyle anlatmıştır:

"Hüdâyî Bâba eş şâhım, kasr-ı cennette bir güldür;

Muharrem Sırrî kâtibi, ona her demde bülbüldür!"

Daha sonra âilesiyle Harput'a yerleşen Muharrem Efendi, Hacı Abdullah Efendi medresesinde ilim tahsiline başladı. Bir yandan Harput'ta okurken diğer yandan da Şeyhinin oturduğu Kövenk köyüne gidip geliyordu. Bir süre Harput'un ünlü bilginlerinden olan, herkesin velî kabul ettiği Beğzâde Alî Rızâ Efendi'ye müezzinlik de yaptı.

(devamı yarın..)